

Basın Açıklaması Laik Bakanların Hiçbir Gerekçesi Olamaz

Bazı Müslümanlar, Hamza Yousaf'ın İskoçya'nın ilk "Müslüman" başbakanı olmasını kutladılar. Müslümanlara sağlayacağı potansiyel faydalarından bahsettiler. Bazı Müslümanlar da liberal görüşleri ve şeriatı terk etmesi nedeniyle onu şiddetle kınadılar. Tartışmanın Hamza Yousaf'ın iman edip etmediğine odaklanması seküler hükümete katılım gibi ciddi meseleden uzaklaşılmasını sağladı.

Bütün meseleler, Allah'a ve Rasûl Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e arz edilmek zorundadır: **"Sana her şeyi açıklayan ve Müslümanlara doğruyu gösteren bir rehber, rahmet ve müjde olarak Kuran'ı indirdik."** [Nahl 89]

Dünyalık veya hayali bir menfaat uğruna Allah'ın indirdiği hidayetten uzaklaşılması müminlere yakışmaz. Allah şöyle buyuruyor:

"Eğer hak onların arzularına uysaydı, gökler ile yer ve onlarda bulunanlar elbette bozulur giderdi. Hayır, biz onlara şereflerini (Kur'an'ı) getirdik. Onlar ise bu şereflerinden yüz çeviriyorlar." [Muminun 71]

Allah'ın indirdiğiyle hükmetmek kesinlikle farzdır ve bunda hiçbir ihtilaf yoktur. Fakat laiklik Müslüman ülkelerde yerleştikten sonra alimlerin laik parlamentolara katılmak isteyen politikacılar için bahaneler üretmeleri olağan hale gelmiştir. Oysa hiçbir din adamı, İslam'ın bu konudaki kesin ve açık naslarını görmezden gelemez.

Laik parlamentolar insanlara yasama yetkisi verir. İslam'a göre bu haramdır, çünkü kanun koyma yetkisi yalnızca Allah'a mahsustur.

"Göklerin ve yerin gaybını bilmek Allah'a mahsustur. Bütün işler O'na döndürülür." [Hud 123]

"Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet, onların arzularına uyma, Allah'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmamaları için onlardan sakın" [Maide 49]

Hüküm verme ve hükmetme İslam'a dayanmalıdır, çünkü biz İslam'la hükmetmekle emrolunduk, İslam dışında herhangi bir şeyle hükmetmekten men edildik.

"Kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse zalimlerin ta kendileridir." [Maide 44]

İslam'dan başkasıyla hükmetmek, İslam'ın en ciddi meselelerinden biridir ve umulan fayda ne olursa olsun İslam'dan başkasıyla hükmedilemez. Gerçek fayda, şeriatın getirdiği hükme uymakla sağlanır. Faydayı akıl değil şeri kaynaklar belirler.

Yönetici makamında olan bir Müslüman, makamını korumak için Şeriatı çarpıtmak veya İslam'ın bir kısmından vazgeçmek zorunda kalırsa, o zaman kendi kendine şu soruyu sormalıdır. Bulduğu makam, Allah'ın rızasından daha mı değerli, yoksa İslam uğrunda yapacağı fedakârlık, Allah'ın gazabından daha mı acı verici?

Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hadisine göre İslam'a benzer hükümler koymak veya hükümler vermek bile haramdır.

وَمَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ **“Kim bizim bu işimize, ondan olmayan bir şeyi sokarsa, o, reddedilir.”**

Allah'ın indirdiğinden başkasıyla hükmetmek riskli bir iştir, ağır sonuçları vardır. Hükmeden kişi, İslâm'a inanmayarak ve İslâm'ın hükümlerinin batıl olduğuna inanarak hükmederse, kafir olur. Ancak İslâm'ın hak olduğuna ve onunla yönetmemiz gerektiğine inanır ve hükmetmezse, zalim veya fasık olur, kafir olmaz. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* Maide süresinde şöyle buyuruyor:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ **“Kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse zalimlerin ta kendileridir.”**

[Maide 45]

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الفَاسِقُونَ **“Kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse fasıkların ta kendileridir.”**

[Maide 47]

Allah'ın indirdiğinden başkasıyla hükmeden yöneticinin gerçekliğini bilmek, hakkında hüküm vermek için elzemdir.

İnsanlar kolayca tekfir edilemez. Müslüman anne-babadan doğan herkes Müslüman olarak kabul edilir. Bir kişiyi tekfir etmek için kesin delil olmalıdır. Delillerin yüzde 90'ı küfrüne, yüzde 10'u Müslümanlığına delâlet etse, tekfir edilemez. Bilakis amelleri izlenir ve şeriata aykırı fiillerinden dolayı ya fasık ya asi ya da zalim olarak kabul edilir. Küfrü hakkında kesin delil olmadıkça, tekfir etmek doğru değildir. Rasûlullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'den rivayet edildiğine göre

أَيُّمَا رَجُلٍ قَالَ لِأَخِيهِ يَا كَافِرُ، فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا **“Bir adam din kardeşine ey kâfir derse, bu söz ikisinden birine döner.”**

Sonuç olarak siyasetçilerin ve yöneticilerin iman edip etmedikleri tartışması, Allah'ın indirdiği ile hükmetme ve Nübüvvet metodu üzere Hilafeti kurma farziyetinden uzaklaşılmasına yol açmamalıdır. Bu tür siyasetçilere kişisel inançları ne olursa olsun hiçbir mazeret sunulmamalıdır, çünkü bu tür katılımların hepsi yasaktır.

Laik parlamentolara katılım için bahaneler üretmek, Muhammed Abduh ve öğrencisi Raşit Rıza gibilerle başladı. Bu kişilerin fetvasına göre “Bir Müslüman Hindistan'daki İngiliz hükümetinde çalışabilir. İslâm'ı desteklemek ve Müslümanların çıkarlarını korumak azimet olmadığı sürece İngiliz kanunlarıyla yönetmek ruhsattır. Ehveni şer kapsamına girer.” Böyle bir fetva, kabul edilemez, birçok yönden hatalıdır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا **“Allah ve Rasûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Rasûlüne karşı gelirse, şüphesiz ki o apaçık bir şekilde sapmıştır.”** [Ahzab 36]

Yahya Nisbet

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Britanya

Medya Temsilcisi